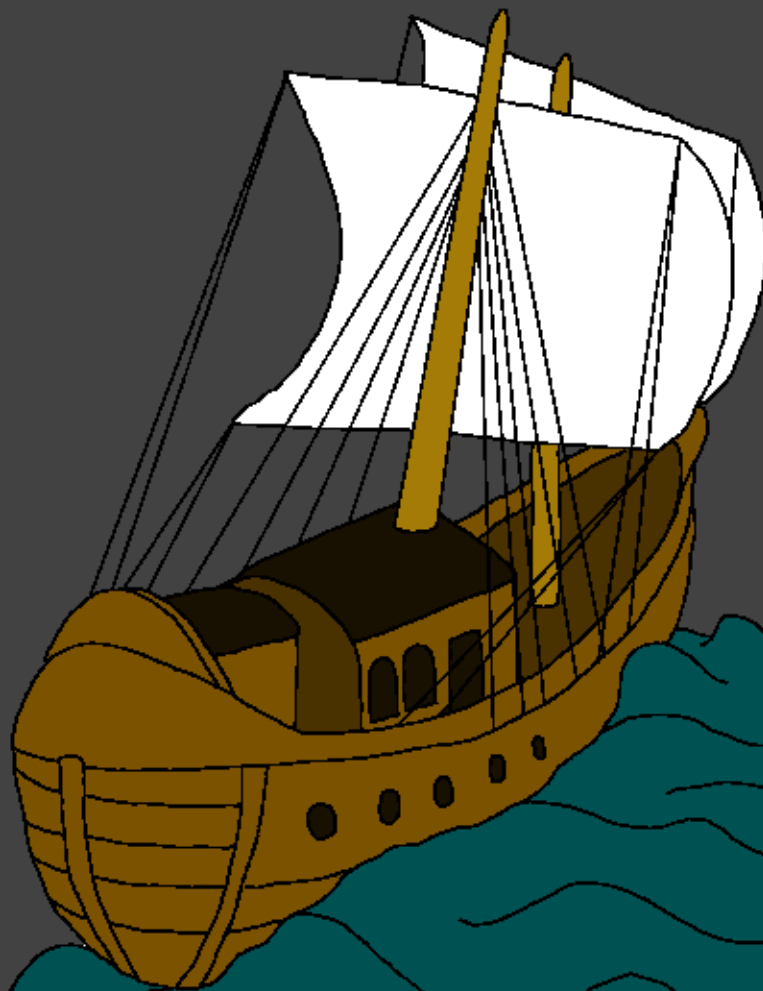

Nettengd Biblía fyrir börn
kynnir

Hinar
ótrúlegu
ferðir
Páls

Höfundur: Edward Hughes

Myndskreytingar: Janie Forest

Aðlagað af: Ruth Klassen

Alastair Paterson

Þýðandi: Þráinn Kristjánsson

Framleiðandi: Bible for Children

www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

Skilmálar: Þér er heimilt að afrita eða prenta þessa sögu,
en ekki selja.

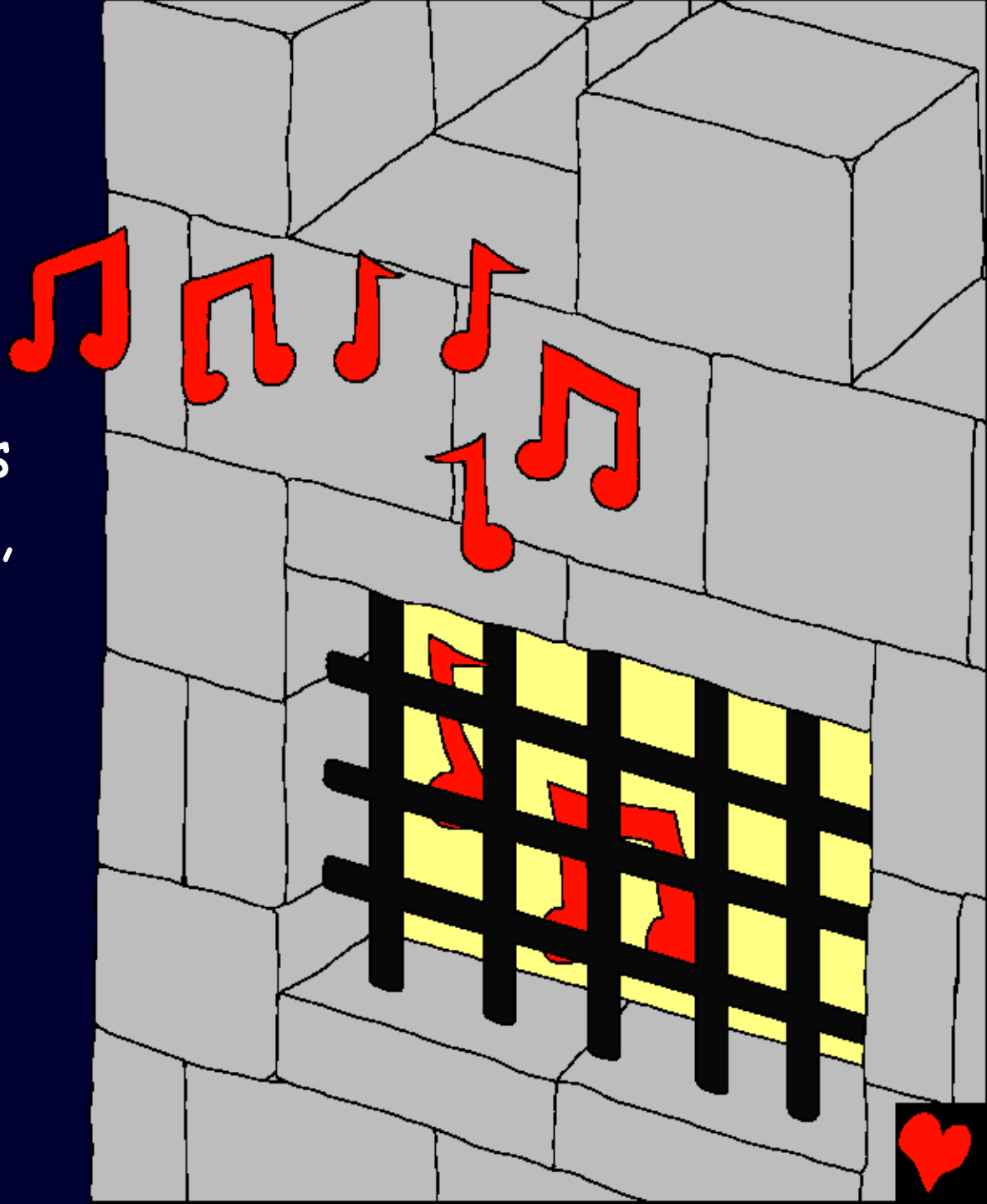

Páll og Sílas, þjónar Jesú,
voru í fangelsi. Nei, þeir
höfðu ekkert brotið af sér
- þeir höfðu rekið illan
anda úr konu. Þeir sýndu
falsgoðadýrkendum í
Filippí kraft hins sanna
Guðs og Jesú Krists. Fyrir
það voru
þeir
teknir
föngum,
barðir með
svipum og
fangelsaðir.

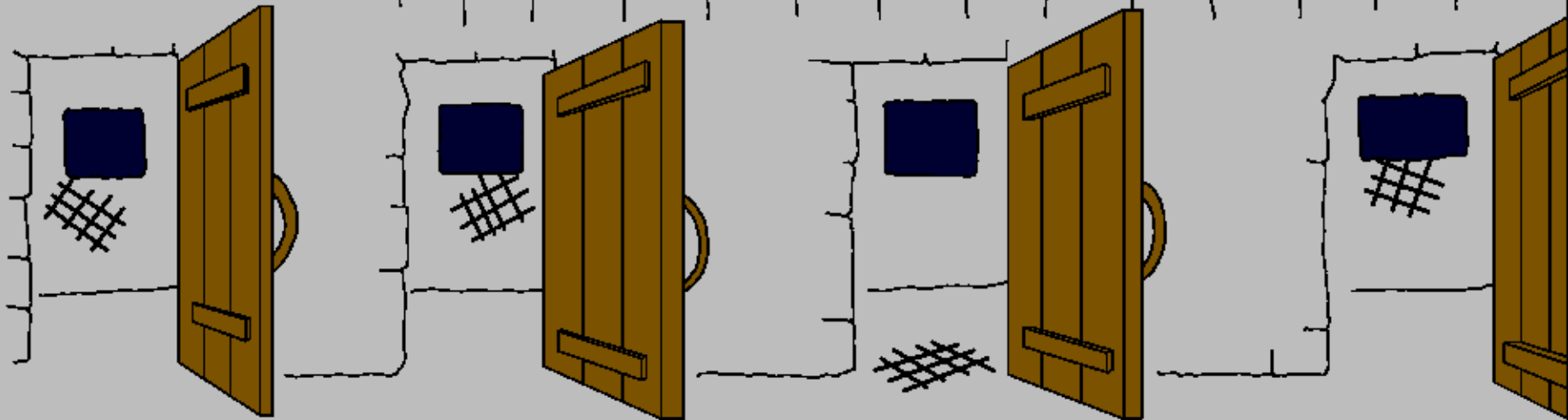

Þótt eðlilegt hefði verið að Páll og Sílas væru reiðir og sárir, voru þeir það ekki. Og meira segja um miðnætti hófu þeir að syngja sálma og lofsyngja Guð, svo allir hinir fangarnir og fangavörðurinn heyrðu.

Skyndilega hætti söngurinn. Fangelsið skalf og
nötraði af jarðskjálfta sem Guð hafði sent. Allar
hurðir opnuðust, og fjötrarnir féllu af öllum.

Fangavörðurinn var viss um að allir fangarnir hefðu flúið í látunum. Þótt aðeins einn hafði flúið, yrði fangaverðinum refsað með lífláti. Dapur í bragði, greip fangavörðurinn til sverð síns. Það var eins gott fyrir hann að ljúka þessu af, og stytta sér aldur.

Þá kallaði Páll í fangavörðinn og sagði, "Gerðu sjálfum þér ekki mein, því að við erum allir hér." Þegar fangavörðurinn áttaði sig, sagði hann, "Herrar mínir, hvað á ég að gera til að frelsast?" En þeir sögðu, "Trú þú á Drottinn Jesú Krist, og þú og heimilisfólk þitt, munuð frelsast." Af fögnuði, meðtók fangavörðurinn kristna trú.

Eftir að hafa verið látnir lausir daginn eftir, ferðuðust Páll og Sílas til margra annara bæja, til að segja frá Jesú. Sumir trúðu, en aðrir tóku þeim illa. En Guð var með þjónum sínum. Nótt eina, er Páll hafði predikað klukkutímum saman, féll ungur maður, er sat við opinn glugga, til svefns. Þú getur rétt ímyndað þér hvað skeði.

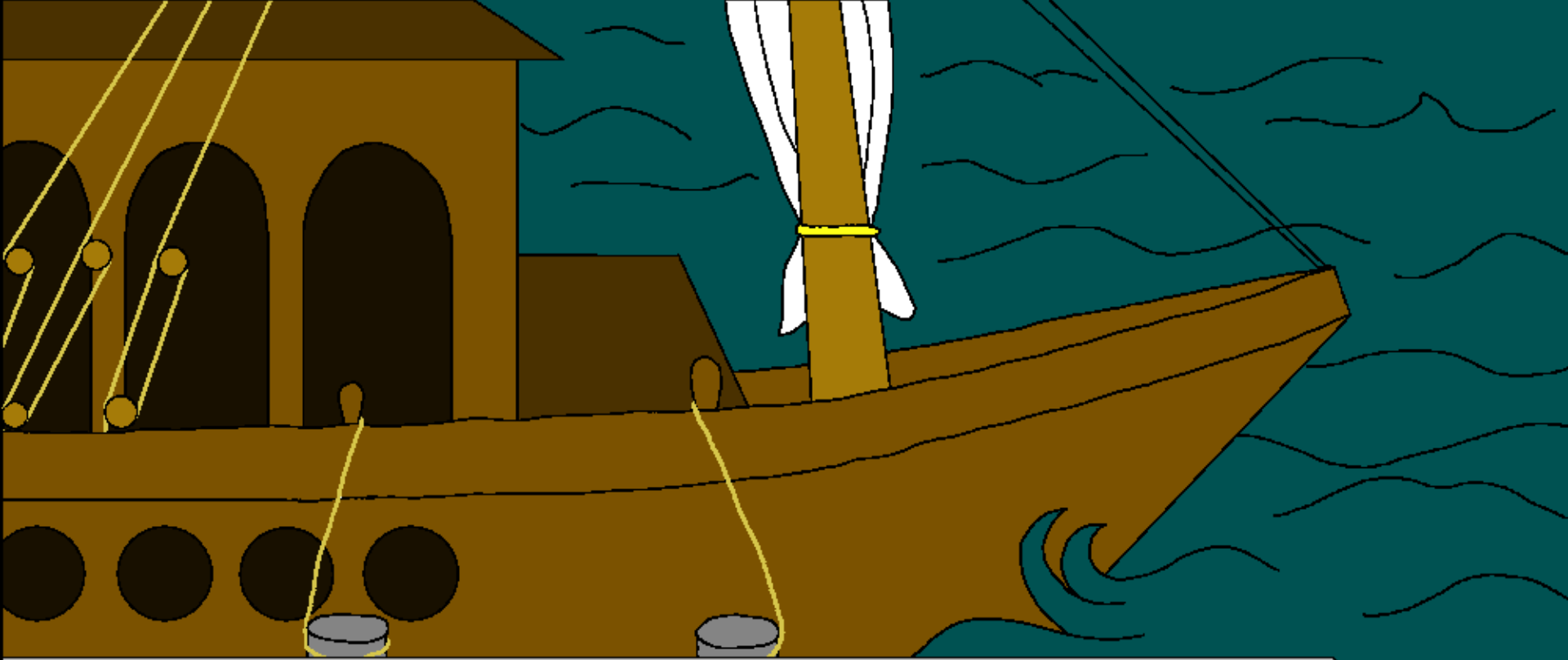

Allir vissu að ungi maðurinn var dáinn. En Páll fór niður, tók utan um hann og sagði, "Það er líf með honum." Er þeir komu inn, með unga manninn lifandi, urðu þeir mjög glaðir við.

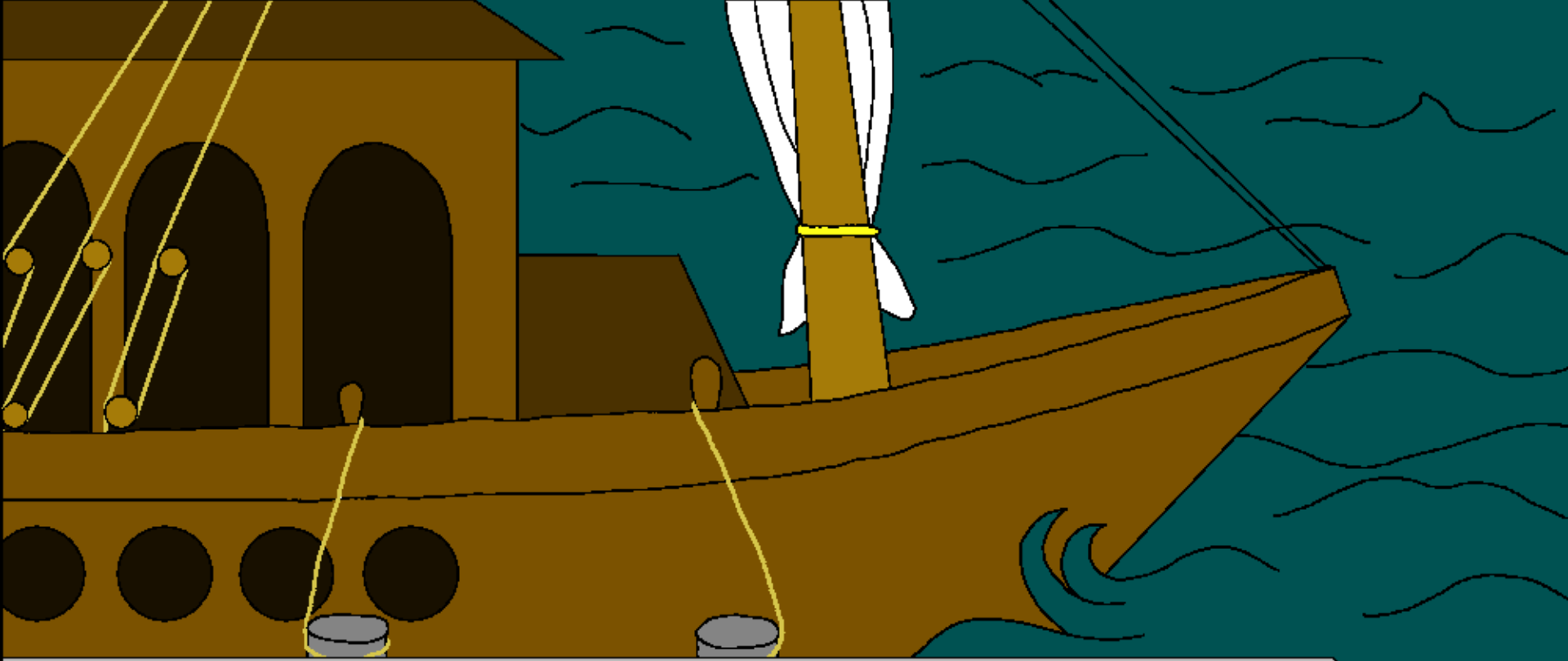
Páll og Sílas áttu í mörgum ævintýrum er þeir ferðuðust saman í Evrópu. Eitt af Páls mestu ævintýrum skeði um borð í skipi. Hér var ekki um að ræða hafskip er byggt var úr stáli, heldur seglskip sem kastaðist til og frá í slæmum veðrum á öldum hafsins.

Ástæðan fyrir því að Páll var á skipinu var sú að hann hafði aftur verið tekinn föngum. Og nú átti hann að standa frammi fyrir keisaranum í Róm, sem í þá daga var höfuðborg heimsins. Það leit út fyrir stormasamt veður framundan. Slæmt veður tafði siglinguna.

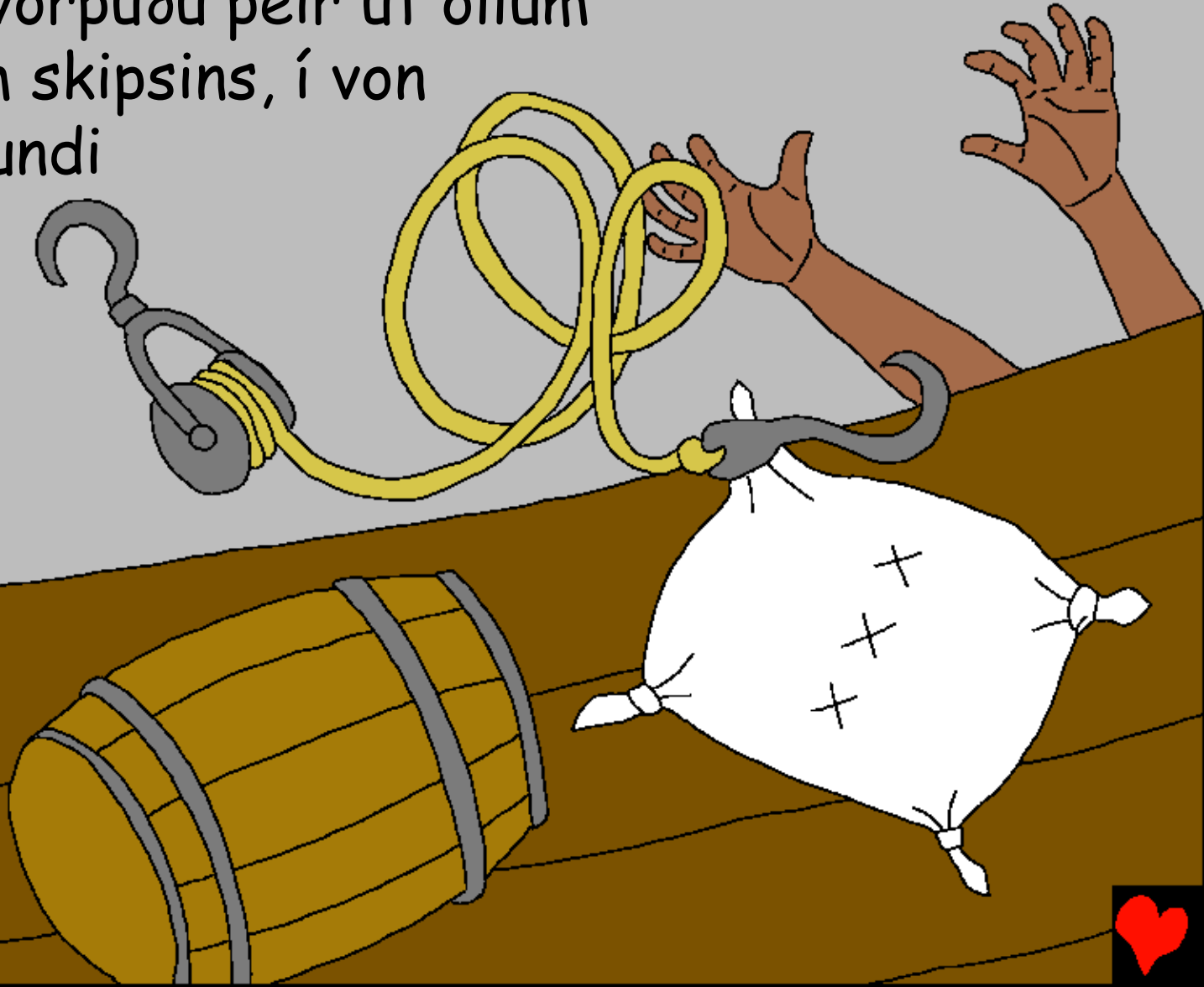
Þetta reyndist hin erfiðasta sjóferð fyrir Pál, hina fangana, og skipshöfnina alla.

Páll varaði skipsmenn við, og sagði:
"Það sé ég, að sjóferð þessi muni
enda með hörmungum." Skipstjórinn
tók ekki mark á Páli og ákvað að
halda úr höfn. Þeir lentu í
rosalegu fárviðri og
reyrðu skipið köðlum
til að varna því
frá að brotna í
sundur. Ef skipið
brotnaði í
sundur,
mundu
þeir allir
farast.

Skipið lét svo illa að stjórn í ofviðrinu, að skipstjórinn fyrirskipaði öllum að ryðja skipið. Á þriðja degi, vörpuðu þeir út öllum veiðarfærum skipsins, í von um að það mundi hjálpa til.

Um nóttina birtist engill Guðs Páli, og sagði honum að allt færi vel. Hinir skipsmennirnir urðu vonglaðir er Páll sagði: "Verið hugrakkir, því að ég trúi Guði, að allt muni verða í lagi eins og mér var gert kunnugt. Samt sem áður, liggur það fyrir okkur, að berast upp á einhverja eyju."

Nokkrum dögum síðar, hafði báturinn rekið upp að eyjunni Möltu. Hann strandaði á klettarifi og brotnaði í sundur. Skipstjórinn skipaði þeim er syntir voru, að fleygja sér fyrstir fyrir borð og synda í land. Hinum tókst líka að sleppa, heilir á húfi, sumir á plönkum og aðrir á braki úr skipinu.

Á Möltu, sýndi Guð kraft sinn.
Á meðan þeir söfnuðu eldiviði til
að brenna, varð Páll fyrir
nöðrubiti. Fólkið hélt að hann
mundi deyja af bitinu, en honum
varð ekki meint af. Þá hélt
fólkið að Páll væri einhvers
konar guð. Margir sjúkir
komu og læknaði Guð
þá eftir að Páll
hafði beðið
fyrir þeim.

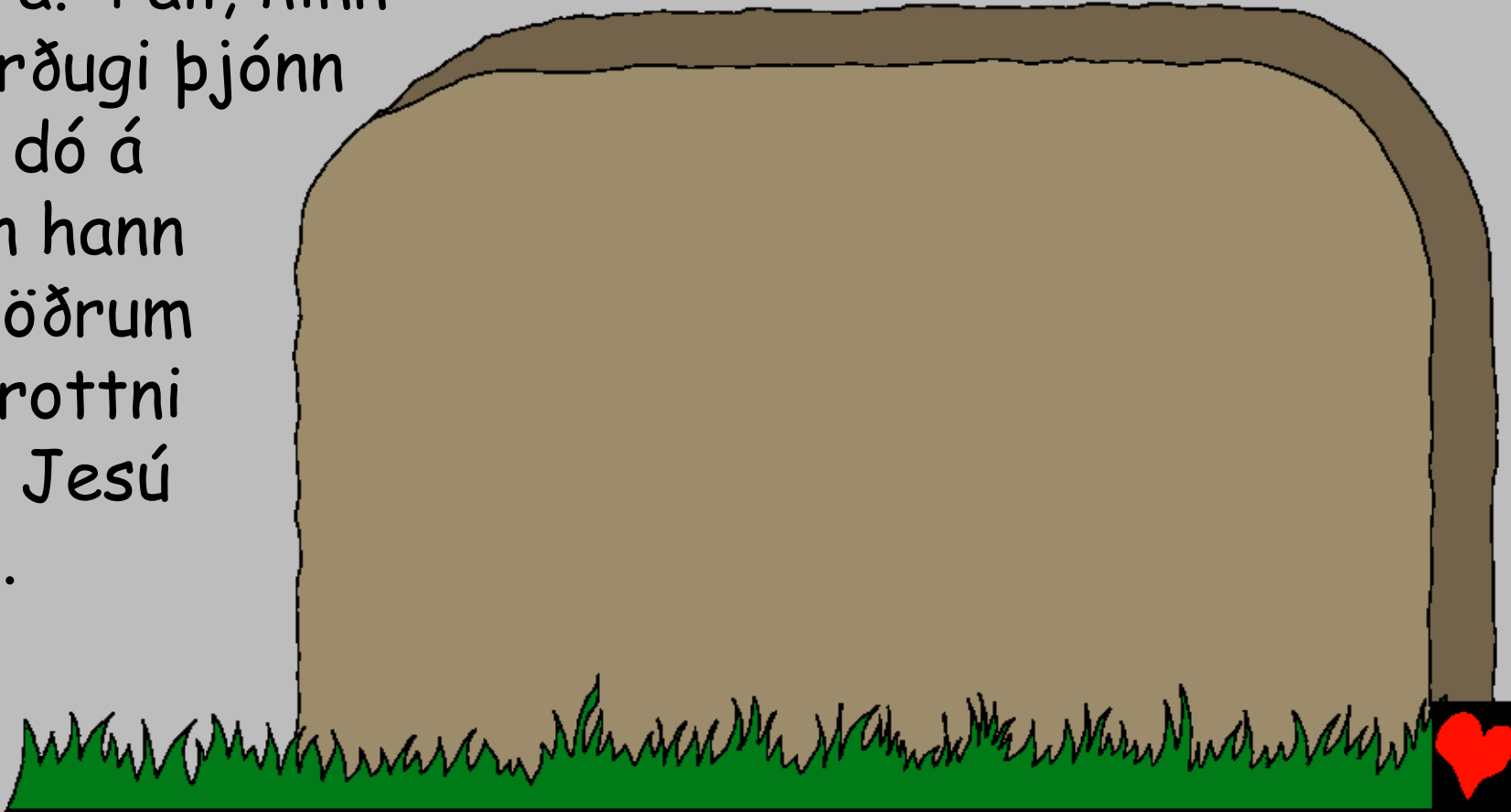

Að lokum komst Páll til Rómar. Það var ekki fyrr en rúmum tveimur árum síðar, að málflutningur hans var borinn fyrir keisarann. Páll tók húsnæði á leigu og var gestrisinn þeim er heimsóttu hann. Hann

boðaði þeim Guðs ríki og fræddi þá um Drottin Jesú Krist. Þar í Róm, eins og allstaðar annars staðar sem hann ferðaðist, var Páll þjónn Guðs.

“Ég hef barist baráttunni góðu, hef lokið kapphlaupinu og ég hef varðveitt trúna,” skrifaði Páll frá Róm. Biblían skýrir ekki frá hvernig lífi hans lauk, en annars staðar er skráð að Páll hafi verið hálshöggvinn í Róm, samkvæmt skipun Nerós keisara. Páll, hinn trúverðugi þjónn Guðs, dó á meðan hann sagði öðrum frá Drottni sínum Jesú Kristi.

Hinar ótrúlegu ferðir Páls

Sögu þessa úr heilagri ritningu, biblíunni,

er að finna í

Postulasögunni 16,20,27,28.
Síðara Tímóteusarbréfi 4

“Þegar orð þín ljúkast upp, ljóma þau.”
Sálmarnir 119:130

Endir

Þessi biblíusaga er um okkar dýrlega Guð, sem skapaði okkur,
og sem vill að þú þekkir hann.

Guð veit að við höfum öll gert rangt, sem hann kallar synd. Hegning syndarinnar er dauði, en Guð elskar þig svo mikið, að hann sendi sinn eina son, Jesú, til að deyja á krossi í hegningarskini fyrir syndir þínar. Svo vaknaði Jesús aftur til lífs, og fór heim til himnaríkis. Ef þú trúir á Jesú, og biður hann að fyrirgefa þér syndir þínar, þá fyrirgefur hann þér tafarlaust, og kemur til að lifa í þér, og þú með honum til eilífdar.

Ef þú trúir þessu, segðu þá eftirfarandi til Guðs:
Kæri Jesús, ég trúi að þú sért Guð, sem komst í líki manns til að deyja fyrir syndir mínar, og komst svo aftur til lífs. Ég bið þig að koma nú inní líf mitt og fyrirgefa mér syndir mínar, svo ég geti byrjað nýtt líf, og komið svo til að vera með þér í himnaríki. Hjálpaðu mér að hlýðnast þér, og lifa fyrir þig sem barn Guðs. Amen

Lestu biblíuna og talaðu við Guð á hverjum degi!

